Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz!

ATILIM

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı

Ocak 1974

Atılım

TKP, eline yeni, keskin bir silâh alıyor. ATILIM. Bu ad gelişigüzel konmamıştır. Merkez Komitesi organının çıkışı, partinin gelişmesindeki aşomayla özdeştir. Komünist Partisi atılımlar yapmak, yığın partisi olmak zorundadır. Bugün partiyi kalkındırmak, onur sekter, tutucu akımlara, likidatörlere karşı savunmak, içine düştüğü kısır döngeyi kırmak ön plâna girmiştir. Bu savaşta başarı kazanmak Leninci bir atılım ister.

Sonra, işbirlikçi burjuvazinin diktatorasına, Amerikan ağalığına karşı, ulusal bağımsızlık, demokratik bir düzen, sosyal, politik oluşumlar için, bu uğurda savaşacak bir halk hükümeti için olan savaş yeni yeni atılımları gerektirmektedir. Komünist Partisi böylesi atılımlora daha güçlü oraçlarla, yayın organlarıyla geçmek zorundadır.

TKP, işçi sınıfının en yüksek politik örgütüdür. O, köylülerin, geniş, değişik halk yığınlarının, katmanlarının çıkarlarını, ulusal bağımsızlığı savunur. Bu uğurdo savaşır. TKP bu görevlerini ancak yığın hareketleriyle boğlanmakla yerine getirebilir. Bu da yeni savaş örgütleri kurmakla, yeni savoş toktiği, yöntemi, biçimi kullanmakla yerine getirilir. Bunlar atılım, girişim, akıllı savaş ister.

Partinin savaş programını, politikasını, belgilerini yığınlara yaymak, strateji ve taktiğini açık seçik göstermek komünistlerin, parti üyelerinin görevidir. Partinin radyoları var, dergileri var. Ama bunlor yeter değildir. Lenin, yazılı komünist bosın için kollektif propagandacı, kollektif örgütçü demiştir. Lenin'in bu tarihsel öğütü kulağımızda küpedir.

Atılım yapmak, yığınlara inmek, onların savaşlarını örgütlemek, yığınların savaşlorından dersler almak demektir. Bir de, partimizin savaş gelenekleri, töreleri, paslanmoz silâhları, deneyleri vardır. M. Suphiler hem TKP'yi kurdular, hem «Yeni Dünya» gazetesini çıkardılar. Onlardan sonra gelen kuşaklar: «Komünist», «Orak-çekiç» gibi gazeteleri uzun yıllar yaydılar. ATILIM bu savaş yolundan yürüyecektir.

Atılım komünist basının Leninci geleneklerini sürdürecektir. TKP, proleter enternasyonalizmine bağlı kalacaktır. Komünist ve işçi partilerinin birliğini savunacaktır!

BİLDİRİ

Memlekette bunalım, politik durum gittikçe ağırlaşıyor. Genel seçimlerin üstünden iki buçuk aydan fazla bir zaman geçti. Meclis çalışamıyor. Halkın istediği demokratik bir hükümet hâlâ kurulamadı. Bunun suçlusu, sorumlusu AP, DP, CGP, MSP'nin başını tutanlardır. Bir sorumlusu da, işçi sınıfına karşı büyük burjuvazinin çıkarlarını savunan Türk-İş'in başındaki sarı sendika ağalarıdır. Bu gerici politikacıların, Cumhurbaşkanının, generallerin arkasında işbirlikçi büyük burjuvazi, kasırga vurguncular, yerli-yabancı büyük tekeller ve Amerikan emperyalistleri duruyor.

Talû hükümeti seçimlerde yenilgiye uğramış politikacılardan, gerici partilerden kuruludur. Bu hükümet sıkıyönetimi, terörü,talanı alabildiğine uygulamış, iflâs etmiştir. Böyleyken, büyük burjuvazi, emperyalistler böylesi bir hükümeti halka dayatmokta ayak diriyorlar. Bütün ayak oyunlarının, Çankaya'da dönen entrikaların nedeni, büyük burjuvazinin, Amerikan emperyalistlerinin hegemonyasını zorla sürdürmek, hükümeti bırakmamak istemeleridir.

Pahalılık, işsizlik, enflâsyon, yıkım alabildiğine sürüp gidiyor. Yıkım hızlandıkça, büyük burjuvazinin, NATO'ya, Amerikan emperyalizmine bağlılığı da artıyor. Bütçede NATO masrafları kabarıyor. Amerikalılar İncirlik gibi üslerini genişletiyor. Bu, Türkiye halkının ulusal bağımsızlık hareketine, komşularımıza, özellikle Arap halklarına karşı yapılıyor.

Bu hıyanet politikasına karşı halkın, özellikle işçi sınıfının zincirleme grevlerle beliren direnişi güçleniyor. 14 Ekim genel seçimleri, 9 Aralık yerel seçimleri bu direnişin geniş yığınları kapsadığını gösteriyor.

Türkiye Komünist Partisi bu durumda, en kısa zamanda genel seçimlere gidilmesini zorunlu buluyor. Bunun için de yurtseverlerden bir seçim hükümeti kurulmalıdır. Böyle bir hükümetin kurulmasına yönelik eylem, bütün yurtseverler için günün başta gelen ortak savaşıdır.

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

4 Ocak 1974

GURBET YOLLARINDA

Yadellerde ekmek kavgosı veren işçilerimizin çoğu Batı Almanyadodır. Bunlar tam bir geta hayatı yaşıyor. Horlanıp aşağılanıyor, tekeller tarafından gaddarca sömürülüyor. Ev derdi, kira derdi, doktor derdi, çocuklarına akul derdi işçilerimizin belini büküyor. Emperyalizmin şifa bulmaz derin bunalımları ise, dertlerine her gün yenilerini katıyor. Köle gibi çalıştırılan bu işçiler bunalımın ilk kurbanıdırlar. Batı Almanya hükümeti Türkiyeden işçi almayı durdurdu, sözleşmesi dolan işçileri sınır dışı ediyor. Oturma izinlerini uzatmıyor. Bu yüzden işçilerimiz endişeli, tedirgin ve yarın korkusu içindedirler. Son günlerde yüzbinlerce Türk işçisi işsiz kaldı. Her gün Türkiyeye dönme tehlikesiyle karşı karşıyadırlar. Türkiyede ise iş yok, işsiz çok. Emperyalizmin bir hammadde ve ucuz işgücü pazarı durumuna getirilen Türkiye ekonomisi işsizleri kucaklıyacak güçte değildir.

İşçilerimizi emperyalist tekellere sudan ucuza satan Demirelleri, Feyzioğullarını,

(Devamı Sa. 2)

PAHALILIKLA SAVAŞ!

Geride bıraktığımız yıl içinde dünyada en büyük fiyat artışları memleketimizde görüldü. Bunu, Türkiyenin de aday üye olduğu Ortak Pazar istatistikleri açıkladı. Esasen Ticaret Bakanlığı da. geçen yıla kıyasla toptan satış fiyatlarında artışın ortalama % 25'i bulduğunu kabul etmek zorunda kaldı. Geniş tüketim maddelerinin piyasa fiyatları ise, % 50 ile % 300 arasında artmıştır.

Pahalılık, tıpkı sömürü gibi, ekonomik bunlaım gibi kapitalizme özgü bir derttir. Elbette ki bu derdi diğer kapitalist ülkeler de çekiyor. Ama Türkiyedeki pahalılık öldürücü bir hastalık halini almıştır. Buna da ülkemizin kapitalizmin, emperyalizmin politik, ekonomik ve askerî bloklarına sokulmuş olması yol açmıştır. Türkiye, NATO üyeliği sebebiyle büyük bir orduyu ayakta tutmak, bütçesinin yarısından fazlasını silâhlanmaya ayırmak zorunda bırakılıyor. Öte yandan ise, memleketin yeraltı ve yerüstü zenginliklerinin yabancı tekellere peşkeş çekilmesi, ege-

(Devamı Sa. 3)

İŞÇİ SINIFININ DÜŞMANLARI

14 Ekim seçimlerinden sonra aylarca halkın özlemlerini dile getirecek, reformları gerçekleştirecek bir hükümet kurulamadı. Sıkıyönetimin dayattığı Talû hükümeti halk düşmanı, sömürü ve talan politikasını bütün şiddetiyle sürdürdü.

Halkın iradesine dayanan bir hükümetin kurulmasını engelleyen gerici güçler, işçi sınıfının birliğini parçalamak için Türk-İş başındaki Tunç-Demirsoy gibi sarı sendikacıları politika piyasasına daha sık sürdüler.

Faşizmin Almanya ve İtalya'da insanlık için bir tehlike olarak belirdiği dönemde, faşist hükümetler, sarı sendikacıları işçi sınıfının birliğini parçalamak için kullanmışlardı. Türkiye'de de bu böyle oluyor. Gerici iktidarlar, özellikle 29 aylık sıkıyönetim döneminde Amerikan beslemesi Tunç ve Demirsoy'u işçi sınıfının hak alma mücadelesini ezmek ve onun birliğini parçalamak için silâh olarak kullandılar ve kullanıyorlar.

Demirsoy-Tunç grubu ta öteden beri gerici hükümetleri, kanlı terörü desteklediler. Binlerce işçi ve sendikacının tutuklanmasına, zındanlara atılmasına, terörün daha şiddetli bir biçimde sürdürülmesine yardımcı oldular. İşçi sınıfına açıktan açığa ihanet ettiler. Ayda 20'şer bin lira ile safa süren bu sendika ağaları, üç-beş kuruş zam uğrunda çetin bir mücadele sürdüren işçileri sattılar. Yerli ve yabancı tekellere Türk işçisini daha kolay soyabilmeleri için yardım ettiler. Bu sendika ağalarının bütün çıkışları sahtedir ve her fırsatta işçiyi satmaya hazırdırlar. Bunun için de sarı sendikacılığa karşı mücadele yürütmek, patronlara ve onları destekliyen işbirlikçi hükümete karşı savaştan ayrılmaz.

Gittikçe güçlenen ve her dönemeçte sınıf bilincini daha iyi kavrayan işçi sınıfının bu savaşı, ancak, ilerici sendikalar etrafında birliğini güçlendirmek ve elele harekete geçmekle mümkün olabilir. Gericilerin bileği bükülebilir. Emperyalizmin ve yerli işbirlikçilerin maşası olan Türk-İş yöneticileri bu yığınsal örgütün başından uzaklaştırılabilir.

Birlik, işçi sınıfı için vazgeçilmez bir belgidir.

*

Bütün ülkelerle, Arap komşularımızla, sosyalist devletlerle, özellikle Sovyetler Birliği ile karşılıklı fayda ve eşitliğe dayanan, ekonomik, politik, kültürel içtenli ilişkiler kurulmalı ve geliştirilmelidir.

(TKP programından)

İŞÇİ-KÖYLÜ BAĞLAŞIKLIĞI

Devrim hareketinin önemli sorunlarından biri de işçi-köylü bağlaşıklığı sorunudur. Bilimsel sosyalizmi, işçi sınıfının ideolojisini yaratan Marks ve Engels işçi-köylü bağlaşıklığı konusunu enine-boyuna inceliyerek açıklığa kavuşturmuşlardır. Marksizm bilimini yeni buluşlarla zenginleştiren Lenin de, dünyada ilk sosyalist devrimi gerçekleştirerek ilk işçi-köylü egemenliğini kurarak işçi-köylü bağlaşıklığını pratikte uygulamıştır.

Bütün dünyadaki komünist ve işçi partileri gibi, Türkiye işçi sınıfının Marksist-Leninist politik öncü örgütü olan Türkiye Komünist Partisi de, 53 yıldan beri işçilerle köy emekçileri arasında sağlam bir bağlaşıklığın kurulması için savaşagelmiştir. TKP kuruluşunun daha ilk gönünden beri savunduğu ve gerçekleştirilmesi için çetin mücadele verdiği TEK CEPHE'nin omurgasını, belkemiğini, şüphe yok ki, işçi-köylü bağlaşıklığı teşkil etmektedir. TKP'nin gerek eski programlarında, gerekse yeni hazırlanan programında işçi-köylü bağlaşıklığına büyük bir önem verilmekte ve «işçi sınıfının doğal müttefiki, topraksız ve az topraklı köy emekçileridir» denilmektedir.

Neden topraksız ve az topraklı köy emekçileri işçi sınıfının doğal müttefikidir? Bütün dünya nimetlerini, maddi ve manevi değerleri yaratan işçi sınıfıyle köy emekçileri, sömürü ve saygun sisteminin eğemen olduğu toplumda en çok ezilen ve horlanan sınıflardır. Bu bakımdan hem işçi sınıfının, hem de köy emekçilerinin menfaatleri, bu sömürü ve soygun düzeninin ortadan kaldırılması için birlikte mücadeleyi zorunlu kılar.

Ancak işçi-köylü bağlaşıklığının kurulmasında işçi sınıfı öncülük rolünü oynar. Çağımızın en devrimci sınıfı, en ilerici ideolojiyi benimsiyen işçi sınıfıdır.

İşçi sınıfına, devrim hareketine düşman her soydan ve boydan bozguncular, maocular, provokatörler, işçi sınıfının bu tarihi misyonunu ve rolünü inkâr etmektedirler. İşçi-köylü bağlaşıklığının kurulmasını baltalamaya çalışmaktadırlar. Bu tür sapık akımların, hem işçi hareketine, hem de halkımızın kurtuluş mücadelesine 12 Mart cunta darbesinden bu yana ne kadar zararlı olduğu bugün iyice anlaşılmıştır. Türkiye Komünist Partisinin etkin mücadelesi sonucunda sapık akımlar bozguna uğratılmıştır.

Memlekette son gelişmeler işçi-köylü bağlaşıklığının kuvvetlenmekte olduğunu gösteriyor. Son işçi grevlerinin köy emekçileri tarafından desteklenmesi, grevci işçilere köylülerin yiyecek ve diğer yardımlarda bulunması, diğer taraftan da işçi sınıfının, gerçek işçi sendikalarının, köylü hareketlerini desteklemesi, köklü bir toprak reformunun gerçekleşmesi için mücadele etmesi, bunun en belirgin örnekleridir. Komünist Partisi ve komünistler bu savaşı sürdüreceklerdir.

*

* *

«TKP'nin uzak amacı Türkiyede sosyalizmi kurmaktır.

Ancak sosyalist bir devrim sonucunda temel üretim araçlarının kamulaştırılmasıyle, burjuva devlet mekanizmasının baştan aşağı yıkılmasıyledir ki, Türkiye ve halkımız her türlü sömürü ve zorbalık biçimlerinden kurtulabilir. Ancak o zaman memleketin üretim güçleri sınırsız bir yükselme yoluna girebilir. Baskının, sömürünün, ezginin, zorbalığın her türü kökünden kazınabilir, Türkiyede yaşayan halkların gerçek kardeşlik ve dostluğu kurulabilir.» (TKP programından)

GURBET YOLLARINDA

Vehbi Koçları, holdingçi paşaları bu sorunlar hiç ilgilendirmiyor. Onların gözü işçilerimizin alın teriyle biriktirdikleri dövizlerde. Bu paralar ulusal endüstrinin kurulması, yeni iş alanları açılması yerine, NATO harpçılarının, Amerikan emperyalistlerinin çıkarları için harcanıyor.

Sarı sendika ağaları Tunç ve Demirsoylar da bunlara kullukta kusur etmiyorlar. Batı Almanyalarda işsizliğe, korkunç bir duruma itilen yüzbinlerce işçimizi aldatıyorlar. Bu işçi düşmanı, halk düşmanlarına karşı savaş günün savaşıdır, kaçınılmazdır.

Türkiye Komünist Partisi, yadellerdeki işçilerimizin sorunlarıyla yakından ilgileniyor. İşçilerimize eşit işe eşit ücret, eşit politik ve sosyal haklar sağlanması, bulundukları ülkelerdeki sendikalara aktif üye olmaları, öteki ülkelerden işçilerle enternasyonalist dayanışma bağlarını güçlendirmeleri için savaşmaktadır. TKP, patron, tekel ve polis baskısına, işten çıkarma ve sınır dışı etme gibi zorbalıklara son verilmesi, mesken sorununun işçiler yararına çözümlenmesi, ailelerin birleşmesi, çocukların ana dillerinde eğitim görmesi, işçi dövizlerinin sermaye parababalarının değil, halk yararına, yurt yararına harcanması için savaşmaktadır.

SOSYALİST ÜLKELERDE

1973, Sovyetler Birliğinde en fazla buğday, pamuk ve diğer tarım ürünü elde edilen yıl olmuştur. Gene Bu yıl SB'de 450 milyon ton petrol çıkarılmış, demir ve çelik üretimi de dünya çapında rekor kırmıştır. SBKP ve devleti bu başarıları gözönünde bulundurarak ücret ve emekçi aylıklarını, öğrenci burslarını yükseltmiş, daho iyi yaşam ve çalışma koşulları yaratmıştır. SB'nde geçen yıl 11 milyon 300 bin yurttaş yeni konutlara toşınmıştır. Ülkede tüketim malları üretimi biteviye artmıştır.

SBKP'nin 24. Kongresinde alınan kararları yerine getiren Sovyet halkı, bütün dünya halklarıyle barış içinde yaşamak istemektedir. SB'nin izlediği sürekli Lenince barış politikası, dünya barışının ana dayanağıdır. SB, İsrail'in saldırısına uğrayan Arap halklarının meşru haklarını savunmakta ve Orta-Doğu'da adaletli ve sürekli bir barışın sağlanması için çaba harcamaktadır. SB, birçok devletlerle imzaladığı antlaşmalarla uluslararası gerginliği önemli ölçüde azaltmıştır. SB, 45 Asya, Afrika ve Güney-Amerika ülkesiyle ekonomik ve teknik işbirliği anlaşmaları imzalamıştır. Şimdiye kadar bu ülkelerde 700 endüstri ve tarım işletmesi, 90 yüksek ve orta-meslek okulu kurmuştur. SB azgelişmiş ülkeler haklarının emperyalist sömürüye korşı, ulusal ilerleme uğrundaki girişimlerini her bakımdan desteklemektedir.

1973 yılı, komşumuz Bulgaristan emekçileri için de çok başarılı bir yıl olmuştur. İşçi ve köylüler BKP'nin yönetiminde 1972'ye kıyasla sanayi üretimini % 10,7, tarımsal üretimi % 3,1, Ulusal Gelir % 8,7 oranında arttırmışlardır.

GENÇLİK HAREKETİ VE SAPIK AKIMLAR

Türk gençliğinin savaşı dün alduğu gibi, bugün de anti-emperyalist bir nitelik taşıyor. Bu savaş gittikçe daha bilinçli, örgütlü şekilde yürütülmektedir. Fakat Türk burjuvazisi gençliğin bu savaşını engellemek için çeşitli yöntemlere başvurmaktadır. Bir yandan bu savaşa doğru yön verecek parti ve temel ideolojik kitapları yasaklıyor, öte yandan, bu savaşı yanlış yola saptırmak için koyu şövenizmi körüklüyor, gençliğin arasına sapık akımları sokuyor. Bu sapık akımların başını Maocular, Troçkistler çekiyor. Amaçları gençliğin, kendisine yol gösteren işçi sınıfının yanında yer almasını önlemek. Anti-emperyalist savaşı burjuvazinin kuyruğuna takmaktır. Gençliği ilerici dünya gençlik hareketinden ayırmaktır.

Bugün, sanık sandalyesine oturtulmuş yüzlerce genç vardır ki, bunların bir çoğu, sapık akımların kurbanıdır. Gerçekten anti-emperyalist duygularla savaşa atılmış olan bu gençler Maocular, Troçkistler tarafından aldatıldıklarını Sıkıyönetim Mahkemelerindeki öz eleştirilerle ortaya koydular. Maocular, dış ülkelerdeki gençlerimiz arasında boş durmuyorlar. Boş durmasalar da etkileri her geçen gün biraz daha azalıyor. Bunda, Maocuların seçimlere katılmama çağrısına rağmen kazanılan başarı da rol oynadı.

TKP'nin, her komünistin sapık akımlara karşı savaşması doğaldır. Fakat, bu savaş sırasında bir ayırım yapmak gerek. Gençleri sapık yollara sevkedenlerle, bunlara kapılmış yurtsever gençleri bir tutmamalıyız. Bu gençleri kendimizden, devrim hareketinden uzaklaştırmamalıyız. Ödevimiz, bu gençlere doğru yolu göstermek, onları anti-emperyalist mücadeleye kazanmaktır.

PAHALILIKLA SAVAŞ!

men sınıfların yabancılarla işbirliği yapması nedeniyle memleket bir soygun alanına dönmüştür. Böyle bir düzende fiyatlar elbette gelişigüzel artacaktır ve gelecekte de artmaya devam edecektir.

Emekçi yığınların böyle bir durum karşısında kollarını bağlayıp oturmaları tabii ki beklenemez. Netekim Türkiye işçi sınıfı, faşist biçimi iktidarın en azgın dönemlerinde bile, ücretlerin hayat şartlarına göre ayarlanması uğrunda bilinçli ve örgütlü bir savaş yürüttü ve yürütmektedir. Pahalılığa karşı savaş günlük yaşayışımızın iyileşmesi için olduğu kadar, bozuk düzenin ortadan kalkması, Amerikan emperyalizminin, yabancı sermayenin kapı dışı edilmesi için verilmelidir. Bu savaşta, işçi sınıfının tüm emekçiler tarafından her an desteklenmesi gereklidir.

Pahalılığın nedenlerini, buna karşı örgütlü savaşın önemini tarlada, fabrikada, şantiyede, emekçilerin toplu bulunduğu her yerde, yurttaşlara, herkesten iyi komünistler anlatabilirler. Anti-emperyalist mücadelenin bir parçası olan pahalılığa karşı savaşta halk yığınlarını seferber etmek komünistlerin görevidir...

Nazım 72 yaşında

20 Ocak Nazım Hikmet'in doğum günüdür. N. Hikmet TKP'de otuz yıl boyunca Marksist-Leninist devrim öğretisini işçi sınıfına ve halk yığınlarına yaymak uğrunda savaştı. Partimizin bu eski ve sadık üyesi, yaşadığı yıllarda olduğu gibi, bugün de yeryüzünün en büyük şairlerinden biridir. Bu sadece doğuştan beraberinde getirdiği engin kabiliyetin değil, insanlık tarihinin en adil, en dürüst düzeni olan komünizme inancının sonucudur.

Nazım Hikmet. gençlik yıllarından hayata gözlerini yumduğu güne kadar komünizm davasına, Oktobr devrimine, bu yüce devrimin somut anıtı Sovyetler Birliğine, Türkiye Komünist Partisine inancını, bağlılığını, sevgisini, her biri diğerinden daha güzel, daha coşkun, daha inandırıcı şiirlerle dile getirmiştir... Doğumunun 72. yıldöümünde, TKP MK üyesi büyük şairin unutulmaz hatırası önünde saygıyla eğilirken, ölümsüz şiirlerinden birini sunuyoruz:

SENİ DÜŞÜNÜYORUM

Türkiye Komünist Partisi
TKP'em benim,
seni düşünüyorum.
Sen dünümüz, bugünümüz,
yarınımızsın,
en büyük ustalığımız,
en ince hünerimizsin,
sen aklımız, yüreğimiz
ve yumruğumuzsun.
Dünyada bir anılır şanlı soyun var:
sen küçük kardeşişin VKP (B) nin.
Sen bana bugün
mübarek alnındaki yara yerinle
ve işçi bileklerinde
zincir izleriyle göründün,
yürüyorsun dimdik, pırıl pırıl.
Ömründe yalnız seninle.
ve senin safında olmakla övündüm.

. . . .
. . . .

YENİ YILIN İLK HAFTASI

■ Avrupa kapitalist ülkeleri Komünist ve İşçi partileri Batı Almanyanın Essen kentinde toplandılar. Avrupadaki yabancı işçilerin durumunu görüştüler, kararlar aldılar. Toplantıya Türk işçilerinin sorunlarını TKP delegeleri getirdiler.

■ Pragda Barış ve Sosyalizm Problemleri «Yeni Çağ» Dergisi Konseyinin toplantısı oldu. TKP delegelerinin de katıldığı toplantı, Türkiyedeki faşist terörü, baskıyı da sert bir şekilde protesto etti.

PARTI YAŞAMI

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ VE YIĞINSAL ÖRGÜTLER

Komünistler emekçilerin, işçi sınıfının, aydınların, gençliğin bulunduğu her yerde çalışacaklardır. Bu, partiyi yığınlara indirmenin kaçınılmaz yollarından biridir. Sendikalar, gençlik ve aydın örgütleri, silâhlı kuvvetler, esnaf dernekleri yığınsal örgütler arasındadır. Hattâ bazan doğrudan doğruya komünistlerin veya onlara yakın olanların kurduğu ilerici, devrimci örgütlerde bile, komünistler bazı koşulları gözönünde tutarak çalışmak zorundadırlar.

Sendikalarda komünistlerin çalışma şartları öteki yığınsal örgütlerden ayrı bir nitelik taşır. Çünkü sendikalar işçi sınıfının yığınsal örgütleridir. Biliyoruz burjuvazinin de sendikalarda bir çalışma taktiği vardır. Bu taktik sendikaları ekonomik savaş çıkmazına sürmek ve bu kısır dönge içinde işçi sınıfını burjuvazinin egemenliğinin bir parçası haline getirmektir. Türk-İş'in başını tutan Demirsoy-Tunç grubunun tutumu bunun en açık örneğidir. Komünistler sendikalarda örgütlenerek bu tip sendikacılara karşı akıllıca bir savaş yürütmek zorundadırlar. Onların hıyanetini her zaman konkre olaylar içinde yakalamak ve açığa vurmak savaşın en iyi şeklidir. Şüphe yok ki komünistler sendikalarda işçi sınıfının daha yüksek bir gündelik elde etmek, daha iyi mesken ve yaşam şartlarına, daha geniş bir sosyal sigorta sistemine kavuşmak savaşının da başını çekeceklerdir. Ama unutmayacaklar ve işçi sınıfına da unutturmayacaklardır ki, daha yüksek bir yaşam seviyesine ulaşmak sömürgen sınıfların elinden iktidarı almaya bağlıdır. Bunun için de emperyalizme, işbirlikçi burjuvaziye karşı ulusal bağımsızlık ve demokrasi için şaşmaz bir savaş yürütmek gerekir.

Lenin, işçi sınıfı neredeyse komünistler de oradadır diyor. Yani komünistleri işçi sınıfından ayırmak denemelerine karşı şiddetle direniyor. Bugün Türkiye'de iki, hattâ üç sendikal akım vardır. Biri Demirsoy-Tunç grubunun başını tuttuğu Türk-İş, ötekisi DİSK, üçüncüsü de Bağımsız Sendikalar Konfederasyonu. Komünistler her üç sendikal akımda da hiç bir ayırım yapmadan çalışmalıdırlar. İşçi hareketinin gerçek bir sendikacılıkta birleşmesi için savaşırlar, savaşmalıdırlar.

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ İŞÇİ SINIFININ EMEKÇİLERİN PARTİSİDİR

Toplumun başı çeken devrimci gücü, bütün kıymetleri, ulusal zenginlikleri yaratan işçi sınıfıdır. İşçi sınıfı üretici tek sınıf olduğundan toplumun başını çeken başta gelen devrimci güçtür. İşçi sınıfı yalnız değil bu ödevinde, aydınlar, bilim adamları yani, esasında fikir işçileri dediğimiz zümreler onun bünyesinin ayrılmaz parçası olarak hem maddesel, hem fikirsel üretimde işçi sınıfının içindedirler.

Türkiye Komünist Partisi üretken işçi sınıfının öncü, çekici gücüdür. Burjuvazi de bunu bildiği için komünist partisini yasaklamak yoluna gitmiştir. Yasaklamak ne demektir? Komünist Partisini işçi sınıfından, emekçi halktan izole etmek demektir. Burjuvazi yalnız kanunlarla, terörle, Komünist Partisini işçi sınıfından emekçi halktan izole etmekle yetinmemiş, bir de oportünistlerle, likidatörlerle de partiyi yığınlardan ayırmak yoluna gitmiştir. Burjuvazinin bu tutumu Türkiyede sınıf savaşının amansız şartlar altında geçtiğinin delillerinden biridir. Bundan ötürü, Komünist Partisi saflarında, onun doğduğu günden bu yana açık gizli likidatörler türemiştir. Bunlar hattâ zaman zaman parti yönetimine hakim olmak imkânlarını bile bulmuş, partiyi bir aydın topluluğu, bir münakaşa klübü haline getirmeye çalışmışlardır. Bunun karşısına da her zaman Leninci görüş dikilmiş, partiyi yığınlara götürmek, onu işçi sınıfının gerçek bir öncü partisi haline getirmek savaşını yürütmüştür. Yani bu demektir ki, işçi sınıfının burjuvaziye karşı sınıf savaşı komünist partisinin saflarında da yürütülmüştür.

TKP'nin programı şöyle diyor: «TKP derin ve ağır gizlilik koşulları içinde savaşıyor.» Bu demektir ki, bugün bütün parti militanlarını derin gizlilik şartları içinde partiyi yığınlara indirmek gibi çetin bir ödev bekliyor. Bu ödev nasıl başarılacaktır? Komünistler işçi sınıfının günlük ekonomik ve politik bütün sorunlarını benimsiyecek ve bu sorunların çözümlenmesi için savaşacaklardır. Bundan dolayı bütün parti militanları için günün şiarı şudur: Fabrikalara, işletmelere! İşçi sınıfının bulunduğu her yere!

TKP VE ULUSAL BURJUVAZİ

Türkiye Komünist Partisi, Anayurdun ulusal çıkarlarını savunan, emperyalizme, onunla işbirliği kuran tekellere karşı demokratik bir düzen, gerçek bir halk hükümeti için direnen ulusal burjuvazinin her olumlu girişimini desteklemiştir. Anayurdun, halkımızın, proletaryanın menfaatleri bunu gerektiriyor. TKP'nin Eylem Programında bu ilkeye açık seçik yer verilmiştir.

Söz yok, ulusal burjuvazi de bir boydan değildir. Tutarlısı, sallantılısı, ürkeği, kaypağı, daha atılımlısı, emperyalizme, gericiliğe karşı savaşı sürdürücüsü vardır. Bunu biz, CHP'de sola doğru açılan yelpazede açıkça görebiliyoruz.

Seçimlerin üstünden üç ay geçti. Hükümet kurulamadı. Meclis ha var, ha yok gibi bir şey. Bu durumu AP, DP, CGP, MSP gibi işbirlikçi partiler yarattı. Bunlar, sıkıyönetimden kalma Talû hükümetinde bakanlıkları paylaşıp oturdular. Böylesi bir hükümet işlerine yaradı. Böylece işbirlikçi burjuvazi, yabancı tekeller, geniş yığınları, orta katmanları, ulusal burjuvazinin belli bir kesimini daha kolay soyuyor, talan ediyordu.

Halk, bu duruma son verilmesi için direniyor. Yeni seçimlere gitmek kaçınılmazdır. Talancıların hükümeti, seçimler sonucu düşmüştür. İşbaşında kalması suçtur, Anayasaya karşıdır. Seçimleri yapacak halktan yana bir hükümet kurulmalıdır. CHP seçimlerde halktan destek gördü. O, bu desteğin gerektirdiği sorumluluğu da omuzlarına almıştır.

Halkın kurulmasını istediği hükümet, ilk elde sıkıyönetimin getirdiği faşist baskı, terör yasalarını, anti-demokratik yasaları derhal kaldırmalıdır. Politik suçları da kapsıyan bir Genel Af Yasası çıkarmalıdır. Ulusal artık sistemine dayanacak, 18 yaşındaki gençlere oy hakkı tanıyacak, yurt dışındaki işçilerimize seçme ve seçilme hakkını kullanma olanağı yaratacak bir Seçim Kanunu hazırlamalıdır.

İşbirlikçi büyük burjuvazi, gerici partiler halkın istediği böyle bir hükümetin kurulmasını engelleme yoluna gittiler. Çankayada, partilerin kulislerinde pazarlıklar oldu.

Komünist Partisi, elindeki bütün olanaklar ve araçlarla bu durumu yığınlara göstermeye, duyurmaya, onları savaşlara sürmeye, savaşı örgütlemeye çalışıyor. Memlekette kol gezen zorbalıklara karşı ulusal bağımsızlık ve demokratik bir düzen için savaşta ulusal güçlerin omuzomuza vermeleri zorunluktur. TKP, ulusal burjuvaziye karşı politikasını buna göre ayarlıyor.

Fiyatı 25 Kr. **ATILIMI OKU VE OKUT!**